

Си нали и сѣ повѣрна.
 Ка ъ стрете левентъ Нако,
 Та ъ веле и говоре.
 „Малино, мила Малино!
 Даль да ти вода истурамъ,
 Дали да ти стомна скѣршамъ,
 Или да ти китка земамъ,
 Иль да лице ти целивамъ?“

Она веле и говоре:
 „Море лудо, лудо младо!
 Ако стомна ти ми скѣршишъ,
 Нова стомна ке ми купишъ;
 Ако вода ми истуришъ,
 Ке сѣ вѣрнамъ, ке налеамъ;
 Лице ако ми целивашъ,
 Флорина ке ме дарувашъ.“

440.

„Саве сино, що те паша зове,
 Дек' ке те найде, ке те погубе.“ —
 „Варай мале, мале стара мале!
 Како мене да не ме погубе,
 Снонци бѣхъ си на ладна ме'ана,
 Кинасахъ си дома да си дойдамъ,
 Мома идеше отъ топли-те банѣ,
 Сѣ стретихме въ еденъ тесенъ сокакъ,
 Богъ да бѣе копче отъ тозлук-отъ!
 Що закачи момини-те гащи;
 Наведихъ сѣ копче да откачамъ,
 Богъ да бѣе копче отъ минтана!
 Що закачи мимини гердана,
 Та искина герданъ отъ гърло-то,
 Та изрони бисеръ дробенъ бисеръ.
 Наведехъ сѣ бисеръ да собирамъ,
 Дробенъ бисеръ и жолти флорини,
 Богъ да бѣе моя лева уста,
 Що целива и бѣло-то лице!
 Богъ да бѣе мои-те мустаци,
 Сѣ збѣркахъ сѣ момини зулове.
 Отъ това ме мене паша зове,
 Дек' ке ме найдить, ке ме погубить.“

441.

„Оти, лудо, оти, младо, въ насъ не идишъ,
 Въ насъ не идишъ, като какъ идеше?
 Дали коня немашъ, дали пѣтъ не знаишъ?
 Ако коня немашъ, герданъ да разнижамъ